ſi ſepꝰ ĩ integ. reſti. poſt q̄ oia ceſſarēt ſi reſtitueret
ↄtra ſniaꝫ denegatõis. vñ pinguiꝰ ſuccurrit h̃ ſecũ
do caſu q̃ꝫ ĩ p̄ore. Et lꝫ he rõnes decidēdi ſint bone
in ſe. mihi tñ multũ placet rõ quã poſui. ſ̃. in p̃nci.
Quis aũt indulgebit hãc reſtitutõem ad appellan
dũ. ꝛ h̃ q̃ſtio ẽ generalˀ vbicũq̧ eccl̃ia vl̃ minoꝛ pe-
tit ſe reſtitui ad appellãdũ. Jo. an. ↄcludit q̧ iudex
a q̃. ñ ãt iudex ad quẽ. qꝛ ex q̃ ñ fuit appellatũ cã ñ ẽ
ad eũ deuoluta. ꝛ iõ ñ p̃t dare hãc reſtitutõeꝫ. ſ; iu-
dex a q̃ h̃ faciet vl̃ aliꝰ ↄpetẽs. ſecꝰ ſi appellaſſet. ꝛ ñ
potuiſſet, p̃ſeq̃. qꝛ tũc iudex ad quẽ reſtituet. qꝛ le-
ſio ↄtingit ĩ ſuo auditorio. ꝛ h̃ caſu p̃t itelligi ſm eũ
l. p̃ſes. C. ꝺ ap. ¶ Aduũte qꝛ fuit h̃ opi. Ja. de are. lꝫ
Jo. an. non allegeт vt recitat Bar. i. ꝺ. l. p̃ſes. ſ; ipe
Bar. tꝫ ibi ↄ̃riũ. dicẽs q̧ etiã iudex ſupioꝛ p̃t hãc re
ſtõnẽ ↄcedẽ p pal. l. j. Sed tu ↄcordando dic q̧ aut
ẽ talˀ ſupioꝛ q̃ p̃t adire ſine remedio appellatõis. ꝛ p
cedit opi. Bar. aut ẽ talˀ ſupioꝛ q̃ ñ p̃t adiri ſine ap-
pellatõe. vt archiep̃s reſpectu ſ̃bditoꝝ epi. ꝛ p̃cedit
opi. ↄ̃. qꝛ ex q̃ ñ fuit appellatũ ñ hꝫ iuriſditõeꝫ ĩ reſti
tuẽdo ad appellãdũ. ad h̃. c. venerabilibꝰ. in prin.
de ſen. excõ. li. vj. ꝛ hec eſt veritas.

¶ De alienatõe mutandi iudicij cã facta. Rŭica

¶ Cõtinuaˀ h̃ rubrica ad p̃cedentẽ h̃ ordine. Su-
pra viſum eſt de beneficio ſeu remedio reſtitutõis
p q̃õ ↄuideˀ leſis tam minoꝛibꝰ q̃ꝫ eccleſijs ꝛ maio
ribus ex cauſa. nũc cõpetẽti ordine annectit aliud
remediũ p q̃õ ↄuideˀ illis in quoꝝ p̃iudicio ẽ facta
rei alienatio cauſa iudicij futuri mutandi.

E

X quorundã. Js in quem
facta eſt alienatio rei cauſa mutan
di iudicij conueniˀ p reſcriptũ im-
petratum ↄtra alienantem. Et eſt
caſꝰ ſingularis. vt. j. dicetur. Pri-
ma p̃s narrat factuꝫ cõtra q̃õ. Secũdo ↄuidet. ibi
nos igiˀ. ¶ No. p̃mo duos modos p quos fit alie
natio cauſa mutandi iudicij. Primus ẽ q̃ñ directe
ↄueniẽdꝰ trãſtulit rẽ ꝺ q̃ erat ↄtẽtio ĩ aliũ. Secũs
modꝰ q̃ñ fraudulẽˀ receſſit ꝺ poſſeſſiõe rei vt alius
puta amicꝰ igrederet. q̃q̧ eñ iſte apte ꝛ directe ñ
trãſtulerit rẽ ĩ aliũ. tñ ĩ effectu ex q̃ fraudulẽˀ h̃ fec
videˀ trãſtuliſſe. vñ hẽbit locũ edictũ ꝺ alienatõne
mutãdi iudicij. ar. h̃. Ex q̃ puto q̧ ſic ↄ̃ directe alie-
nãtẽ cã mutãdi iudicij p̃t agi ad intereſſe ꝛ ad oẽm
incõmoditatẽ ↄueniẽtẽ cã illiꝰ trãſlatõis. vt i. l. j. ꝛ i
l. iij. ff. e. ita poterit agi ↄ̃ iſtũ q̃ ñ directe alienauit.
ſ; idirecte recedẽdo a poſſeſſiõe vt amicꝰ illã itraret
ꝛ poſſideret noie ↄ̃ꝓ̃o. Nã iſte hãc fraudẽ fecˀ vt cir
cũueniret legẽ puniẽtẽ alienantẽ. dꝫ eñ ↄſiderari
mẽs legꝭ ꝛ fraus iſtius. ſatˀ eñ d̃r aliẽaſſe hãc frau
dẽ exhibẽdo. ad h̃. l. ñ dubiũ. C. ꝺ legi. ꝛ regl̃a ñ. ꝺ
re. iur. li. vj. facˀ q̃õ le. ꝛ no. i. c. q̃nto. j. ꝺ puiˀ. ¶ Se
cũdo no. ibi ꝺ q̃ ↄtrouſia ꝛc̃. q̧ ↄtẽto ex iudiciũ ſup
aliq̃ re p̃t appellari ↄtrouſia. nã h̃ ñ erat mota ↄtro-
uerſia ĩ iudico. qꝛ tũc p alienatõeꝫ hũiſſet locũ vitiũ
litigioſi. ex q̃ iponiˀ q̃uis pena. vt le. ꝛ no. i. c. eccl̃ia
vt lit. pen. ꝛ no. i. l. ñ. C. ꝺ litig. p̃t tñ tex. exponi aliˀ
ↄut ibi no. ĩ gl. iij. ꝛ vterq̧ itellectꝰ ẽ bonꝰ ĩ ſe. Ter
tio ꝛ vltio no. caſũ no. ĩ q̃ extẽdiˀ reſcp̃tũ ad ſingu-
larẽ ſucceſſoꝛẽ. nã regulariˀ reſcriptũ ñ extẽdiˀ ad
p̃ſonã ĩ eo nõ expſſã. vt i. c. P. ꝛ G. ꝺ of. dele. ſ; h̃c
fit extẽſio ↄpˀ fraudẽ ſeu in odiũ volẽtiũ elidẽ vi-
res reſcp̃ti p alienatõeꝫ rei ĩ aliũ factã. Sꝫ opponiˀ
ↄ̃ tex. videˀ eñ q̧ de nihilo ↄuideat iſte tex. nã ꝺ iu
re ciuili clarũ ẽ q̧ is ĩ quẽ facta ẽ alienatõ cã mutãdi
iudicij poſſit ↄueniri rei vẽdicatõe. ſicˀ p̃mꝰ alienãs
vt in. l. j. in. ñ. C. e. ti. ꝛ no. h̃ gl. iiij. ſ; iſte tex. ſolũ ↄ-
uidet vt poſſit ↄueniri iſte ſucceſſoꝛ. ḡ h̃ ↄuiſio fuit
inutilis. ꝛ potiꝰ iurˀ antiq̃ declaratoria q̃ꝫ noui iurˀ
editoꝛia. cuiꝰ ↄ̃riũ inuit iſte tex. ĩ x̃. nos igiˀ. vbi vi-
deˀ inuere q̧ iſta fuit noua ↄuiſio. So. doc. forma
liˀ nõ tãgũt ↄ̃riũ ſ; tacite Jnno. videˀ ſoluẽ. dicˀ eñ
q̧ p remediũ iſtius. c. p̃t p̃cedi ↄ̃ iſtos alienãtes ab
ſentes ſine noua citatõe. ꝛ in h̃ req̃riˀ fraus iſtius
alienãtis. h̃ dictũ nõ placet Hoſti. ꝛ credo q̧ bñ q̃a
h̃ nihil diciˀ de p̃cedẽdo ↄ̃ abſẽtẽ ſine citatõe. Aliĳ
x̃o vt refert Jnn. dixerũt q̧ iſtud. c. nõ tãgit edictũ
de alienatõe mutãdi iudicij. qꝛ ibi req̃riˀ dolus. vt
no. in gl. iiij. ſ; ſolũ diſponit vt iſte ſucceſſoꝛ ſingula
ris poſſit ↄueniri. ꝛ in h̃ nõ req̃riˀ fraus. vñ lꝫ is in
quẽ facta ẽ alienatio ſit ſine fraude. tñ poterit ↄue
niri. Sꝫ Hoſti. h̃ impugnat. qꝛ tex. h̃ fundat ſe ſup
fraude. vt patet ibi p euacuãdo mãdato. ꝛ ibi mali
cioſe ꝛc̃. Sꝫ do. Car. q̃ ſeq̃tur p̃cedẽs dictũ dicebat
q̧ iſta x̃ba tex. referũtur ad alienantẽ. nam ex p̃te
ſua requiriˀ fraus. ſ; ex p̃te ſingularis ſucceſſoꝛis
nihil h̃ d̃r ꝺ fraude. Nec ob. x̃bũ ſe igeſſerint. ꝺ q̃
in littera. qꝛ ſm eũ dicũtur iſti ſucceſſoꝛes ſe ingere
re. ex q̃ alienãs fecit ĩ fraudẽ. vñ in odiuꝫ alienãtis
fraudulenter põt ↄueniri ſucceſſoꝛ ſingularis lꝫ ſit
ſine fraude. Sꝫ p ↄcordia haꝝ opi. ego dicerẽ ſic.
q̧ ad h̃ vt ſucceſſoꝛ ſingularis ↄueniaˀ rei vendica
tione corã ſuo iudice nõ req̃riˀ in eo aliq̃ fraus. q̃a
ſola poſſeſſio ex p̃te ↄueniẽdi ↄducit actõnẽ rei vẽ
dicatõis. nã dñs p̃t agẽ ↄ̃ quẽcũq̧ poſſeſſoꝛẽ q̃ntũ-
cũq̧ bone fidei vẽdicãdo rẽ ſuã. ad h̃. l. in rem. ff. ꝺ
rei vendi. ꝛ. l. officiũ. eo. ti. ꝛ h̃ voluit tex. ſi bñ pon
dereˀ in p̃nci. cũ. ñ. in. ꝺ. l. vna. facit. l. in ciuilẽ. C.
de furtis. Sꝫ q̃ ad h̃ vt ſingularis ſucceſſoꝛ ↄuenia
tur p reſcriptũ impetratũ ↄ̃ alienãtẽ req̃ro fraudeꝫ
etiã in ſingulari ſucceſſoꝛe. qꝛ odiũ alienantis non
debet nocere ſucceſſoꝛi qui in nulla reperiˀ culpa.
et h̃ extenſio reſcripti fit ↄ̃ regl̃as iuris. vt. ſ̃. dixi.
iõ nõ dꝫ extẽdi. ſ; reſtringi. ꝛ h̃ iudicio meo voluit
iſta lr̃a dũ dicit ſe ingeſſerint ꝛc̃. naꝫ h̃ x̃ba ex ↄ̃ꝓ̃o
ſignificato ſonãt in vitiũ. nã ſi ego bona fide emi ñ
dicoꝛ me ingerere. ꝛ h̃ no. Ad ↄ̃riuꝫ ḡ formalˀr r̃ñ-
dẽdo dic q̧ iſta ẽ noua ↄuiſio nõ cogitata a iure ci-
uili p quã extẽdiˀ reſcp̃tũ ĩ ſingularẽ ſucceſſoꝛẽ q̃ñ
alienatio fuit facta fraudulẽter cã mutandi iudicij
l. aũt. vnica. p̃alle. loq̃tur q̃ñ ↄueniˀ ſingl̃ari ſucceſ
ſoꝛ corã iudice ſuo. h̃ aũt ↄueniˀ corã delegato ĩpe-
trato nõ ↄ̃ eũ. ſed ↄ̃ ſuũ actoꝛẽ. ¶ Jn glo. penˀ. ibi
datur actio in factũ. p intellectu clarioꝛi totius ti-
tuli debes ſcire q̧ edictũ ꝺ alienatõe mutãdi iudicij
de q̃. ff. eo. ti. fuit inductũ ad ↄuidendũ dãnificatˀ
ex dolo alienãtˀ rẽ cauſa iudicij futuri mutãdi. nã
ex q̃ iudiciũ nõ erat inchoatũ libere q̃s poterat reꝫ
ſuã in aliũ trãſferre. ſ; p̃toꝛ ſeq̃ndo equitatẽ ꝛ volẽ-
do obuiare fraudi induxit q̧ ſiquis malicioſe ĩ ia-
cturã illius q̃ volebat eum cõuenire illã rẽ de qua

erat ꝯtētio ſeu ſperabat̄ ꝯtentio trāſtulit in aliū ꝙ
poſſit agi ꝯ̄ iſtū alienātem ad oīe intereſſe ꝙ alia
ps pōt pati ex iſta alienatōe. vt in. l. j. ⁊ in. l. iij. c. ti.
vñ ſi nō pretēdo intereſſe reſpectu illiꝰ rei. q2 illā rē
poſſum cōſequi ab eo in quē facta fuit trāſlatio nō
cōſequar ꝑ actionē in factū eſtimatōnem rei. ſed ſo
lum damna extrinſeca. puta alienaſti librū in Flo-
rentia ſup quo volebam te cōuenire oportebit me
nunc ire Florentiā ad vendicandū. ⁊ ſic faciā maio
res expenſas q̄ ſi feciſſem ꝯtra te oportebit me di-
mittere artem meā. ⁊ ſic ſum damnificatus. ad hec
⁊ ſimilia damna dat̄ iſta actio in factū. ſed ſi nō poſ
ſem illā rem recupare ab eo in quē tranſtuliſti tūc
ꝯſequar ꝑ iſtā actionē eſtimationē rei. quia ſuꝫ dā-
nificatus etiā reſpectu rei. ad hoc tex. in. l. itē ſi res
ff. e. ti. vbi plus dicit tex. no. ꝙ etiā ſi ille ſingularis
ſucceſſor vſucepit illā rem ꝓpter negligentiā meaꝫ
in nō agendo ꝙ nihilominꝰ poſſum a te petere eſti
mationem rei. quia tunc teneris mihi ad intereſſe
rōne delicti tui. vñ negligentia mea ꝯtra illū nō fe-
cit ceſſare delictū tuū. ⁊ vide qđ no. Bar. i. d. l. iij.
et ꝑ hoc infert̄ ꝙ ꝑ iſtā actionē in factū ꝯtra te non
tollit̄ actio directa. ſ. rei vendicatio ꝯtra poſſeſſorē
quia iſta cōpetunt ad diuerſa. nam rei vendicatō
cōpetit ꝯtra poſſeſſorem reſpectu rei cōſequende.
actio in factū cōpetit ꝯtra alienantē ꝓpter damnū
extrinſecū. ⁊ ſic intellige glo. que hoc in effectū vo-
luit in. d. l. vnica. ¶ Sed opponit̄ aliter cōtra p̄di-
cta. ⁊ ꝯtra glo. naꝫ actio in factū eſt ſubſidiaria. nū-
q̄ eñ cōpetit qñ datur alia actio. vt in. l. j. ff. de pre
ſcrip. verbis. ſed ĥ cōpetit rei vendicatio ꝯtra poſ-
ſeſſorē. ergo nō debet cōpetere actio in factū. So.
dicit glo. multū notabilis in. d. l. vnica. ꝙ ꝯtrariuꝫ
ꝓcedit reſpectu eiuſdē ꝑſone. ſed reſpectu diuerſo-
rū bene pōt actio in factū cōcurrere cū alia actione
vt ꝓbat tex. in. d. l. vnica. ⁊ voluit ĥ glo. ¶ Et ex ĥ
hñ no. limitationē ad illā regulam ꝙ vbi cōpetit re
mediū ordinariū ñ dat̄ extraordinariū. d̄ q̄ i. l. i cāe. ff.
de mio. illa eñ ꝓcedit reſpectu eiuſdē ꝑſone. nā re
ſpectu diūſoꝝ poſſūt cōcurrē. vt in caſu nr̄o. ¶ Se
cōdo opponit̄ aliter. naꝫ q̄ dolo deſijt poſſidere ha
bet̄ ꝓ poſſeſſore. ⁊ pōt cōuenire rei vendicatōe vti-
li. vt in. l. ſinaūt. §. j. ff. de rei vendi. ⁊ in regula pro
poſſeſſore. de re. iur. li. vj. cū ergo habeat locū iſta
rei vendicatio vtilis ꝯtra doloſe alienantē non dꝫ
cōpetere ꝯtra eundē actio i factū q̄ eſt ſubſidiaria
vt p̄dixi. So. dicit Bar. in. d. l. j. ꝙ ꝑ illā rei vendi.
vtileꝫ nō eſt integre ſatiſfactū aduerſe parti cui for-
te magis expedit habere rem ſuā q̄ habere eſtima
tionē. nā ab iſto qui nō poſſidet non poteſt cōſeq̄
niſi eſtimationē. vñ ꝓpter intereſſe qđ pōt p̄tende
re in eo ꝙ non poteſt ab iſto cōſequi rem ſuā datur
actio i factū ad intereſſe. ⁊ optime loquit̄. ſ; poteſt
dari iudicio meo alia ſolutio. nam rei vendicatio
vtilis datur contra doloſe deſinentem poſſidere
poſt litem cōteſtatam. ita loquit̄ tex. in. d. l. ſinaūt.
nam ꝑ cōteſtationē litis eſt quaſi quidā cōtractus
initus inter actorem et reum. vnde ſi dolo deſijt
poſſidere remanet nihilominus obligatus vt te-
neatur reſpondere ac ſi poſſideret. ſed ante litē cō-
teſta. ceſſat iſtud remediū. ideo fuit opus dare re-
mediū ex iſto titulo. videtur tamen ĥ hoſti. velle
ꝙ de iure canonico ſufficiat ꝙ preceſſerit citatio ad
hoc vt iſte qui dolo deſijt poſſidere remaneat obli-
gatus. vt ſic id quod operatur lit. conteſta. de iure
ciuili. operetur citatio de iure canonico. arg. c. pro
poſuiſti. de fo. competen. fatetur tamen ꝙ hoc nō
eſt expreſſum in iure canonico. quia illud. c. ꝓpo-
ſuiſti. loquitur de preuentōne tm̄. ſed facit iſte tex.
in princi. dum ponderat ꝙ ante citationem fiebat
iſta alienatio. Et nota ſingulariter hoc dictuꝫ Ho-
ſti. quia obſcure loquitur ⁊ non ſolet ad hoc allega
ri. ⁊ videtur mihi dictum equū. ſed iure non ꝓbat̄
Ad iſtum tex. poteſt reſponderi ſm Inno. ꝙ pon-
deratur ĥ ꝙ non emanauerat citatio. quia poſt ci-
tationeꝫ de iure antiquo admittebatur omnis ap-
pellatio que nō erat manifeſte fruſtratoria. vt no.
in. c. vt debitus. de appel. ¶ In eadeꝫ glo. ibi ſi pa-
ratus eſt ſubire iudiciuꝫ. vult ergo glo. iſta ꝙ alie-
nans doloſe euitat actionē in factum ſi vult ſubire
iudiciuꝫ ac ſi poſſideret. ⁊ cōiter tranſeunt ĥ doc.
cum glo. Nam glo. loquitur prout tex. diſponit in
l. quia etiam. in ſi. ff. e. Sed Bar. ibi poſt glo. nota
biliter ĥ limitat. dicēs hoc ꝓcedere quādo alienās
obligat ſe ſub certa pena ad reſtituendam illā rem
ſi actor preualuerit in iudicio. nam alˢ non eſſet cō
petenter ſatiſfactum actori. quia vt ſupra dixi for-
te non contentatur de eſtimatione rei. ideo poteſt
agere ad intereſſe niſi iſte obliget ſe modo p̄dicto
¶ Ultimo ĥ poſſet queri. nunquid ꝓuiſio iſtius
edicti habeat locum contra actorē ſicut ꝯtra reū. d̄
quo multi dixerunt in. d. l. j. ſed caſus videt̄ exp̄ſ-
ſus in. l. penul. ff. eo. ti. ⁊ hoc firmat ibi Bar. ⁊ pro-
bat ille tex. ſm vnum intellectum qui cōiter appro-
batur. Et ꝓ hoc ego adduco tex. j. c. pri. in eo ꝙ lo
quitur de actore. ⁊ eſt ſituatum ſub rubrica de alie-
natione mutandi iudicij. Tamen aduerte q2 tex. ī
dicta. l. penul. ſolum diſponit vt actor in quē facta
eſt ceſſio actionis malicioſe cauſa mutandi iudicij
excluditur per exceptionem ab actione ſibi conceſ
ſa. vnde poteſt dicere reus. nolo tibi reſpondere.
quia tibi fuit facta ceſſio malicioſe. nihil autē dicit
tex. ibi vtrū reus poſſit agere ad intereſſe contra
iſtum qui malicioſe ceſſit actionem. Sed ego puto
ꝙ eſt in optione rei an velit excludere iſtum ceſſio-
narium per exceptionem. an velit ſibi reſpondere
et agere ad intereſſe contra cedentem in eo ꝙ fecit
conditionem ſuam deteriorem cedendo actioneꝫ
ſuam alteri cauſa mutandi iudicij. naꝫ ſicut poteſt
actor agere ad intereſſe contra reum qui malicio-
ſe rem in alium tranſtulit. idem debet poſſe reus
agere contra actorem qui malicioſe iura ſua ceſſit
alteri. Nam ex quo iſtud edictum habet locum in
actore. ſic ⁊ in reo debet pariter cōpetere actio i fa-
ctum ad intereſſe contra vtrūq̄.

Ex parte. Clericus cauſa mutandi iudiciū nō debet recipe
ceſſionē a laico. Et due ſūt ꝑtes. Pria po-
nit q̄relā. Scda ꝓuidet. ibi cū igit̄. Nota p̄mo ꝙ
ĥ v̄bo ſcabinoꝝ. ⁊ ſilr̄ verbū habet̄ in. c. j. de imu.
eccle. li. vj. ⁊ ē nomē offi̅cij. vñ alibi appellāt̄ ancia-
ni vel priores ſeu ꝯſules. ⁊ ē vulgare quorundam

locoꝝ. ¶ Scđo no. ar. ꝙ actio alteri cōpetens pōt
acq̄ri duob⁹ modis. ſcꝫ dono ⁊ precio. Poſſunt ḡ
ceſſante fraude actiones cedi titulo donatōnis vł
emptionis. facit. l. ꝑ diuerſas. C. manda. Cōtrariū
tamē innuit littera in verbo cū igit̃. Sed ꝓ ꝯcordā
tia diſtingue vt. j. dicā in diſtinctione. ¶ No. tertō
ibi legitime ſanctōnes. ꝙ in materia ceſſionis actō
nū licite recurrim⁹ ad ius ciuile cuꝫ papa ſpecifice
videat̃ h̄ in hac materia leges ciuiles approbare. ⁊
generalit̃ facit. c. j. de no. ope. nun. ¶ No. q̄rto ibi
potentioꝝ patrociniū ꝙ tam iure canonico q̄ȝ ciui-
li aduocās ī cā patrociniū potentioꝝ dꝫ ꝑdē ipam
cām. Et no. ꝟbū patrociniū. nō eñ loquit̃ de ceſſi-
one actōnis. vñ debes ſcire ꝙ ius ciuile edidit no-
tabile remediū ꝯtra aduocātes potentiores in ad-
uocatos ſeu ꝓcuratores. vł vt aľs ꝑſtent ſibi fauo-
rem vel auxiliū in cauſa. debēt eñ iſti affici iactura
cauſe. ⁊ potētiores q̄ ꝑſtiterūt auxiliuꝫ dn̄t acerbe
puniri. ⁊ intellige in potētiorib⁹ rōne magni offi-
cij ſeu dignitatis. ita ꝙ ꝑtextu officij pn̄t eſſe terri-
biles aduerſe pti. ⁊ oſtendere ei vultū minātē ⁊ ter
ribilē. de h̄ tex. ſm cōem intellectū in. l. j. C. ne lice.
potē. ⁊ iſtā. l. ſeu iſtud remediū tex. h̄ voluit cōpre-
hendere in ꝟbo ita ꝙ iactura ⁊c̄. Et ex his infertur
ꝙ ſi ps inducit aliquē ex dn̄is. vel aliū officialē ha-
bentē merū vel mixtū imperiū ad intercedendū ꝓ
eo apud iudicē cauſe dꝫ puniri in amiſſione cauſe
vt h̄. ⁊ in. d. l. j. ⁊ firmat ibi Bar. ⁊ in. l. penl̃. ff. de
alie. iu. mu. ⁊ Bal. in. d. l. ij. C. ne lice. potē. Et no.
bene h̄ dictū. qꝛ pōt q̄tidie practicari etiā de iure ca
nonico. ⁊ vides h̄. ⁊ hꝫ hoc edictū locū tam ꝯ̄ reuꝫ
q̄ȝ ꝯtra actorem. vt colligit̃ ex rubro ꝑalle. ⁊ firmat
Bar. in. d. l. j. ¶ Itē no. ibi ex fonte cupiditatis ꝙ
emptio actōis ꝓcedit ex fonte cupiditatis. querit
eñ emptor predaꝫ ex alioꝝ iurgio. ¶ Ultimo no.
maxime iuncta glo. fi. ꝙ clerici nullo modo debent
emere actiones. nūquid aūt poſſint illas recipere
ſi dono fiant eis ceſſiones. dicā cum glo. fi. ¶ In
glo. j. ibi diuerſoꝝ tituloꝝ. ⁊ dic ꝙ verſat̃ h̄ mate-
ria q̄ttuor tituloꝝ. Primo materia iſtius tituli in-
q̄ntū mutatur forus. Secūdo materia tituli ne li-
ce. poten. ⁊ incidenter papa fecit h̄ mentōnē đ illo
titulo vt oñderet ⁊ cōicaret nobis illius materiam
Tertio materiā tituli mādati inq̄ntū tractat̃ de ceſ
ſione actionū. q̄ iura tractant̃. C. mandati. in. l. pe.
et vlti. Quarto tractat̃ materia tituli de litigioſis
qñ cedit̃ actio in litigiū deducta. ⁊ ſic pōt intelligi
ver. cū igit̃. ⁊ habet̃ materia in titulo. C. đ litigio.
et quaſi ꝑ totū. ⁊ de h̄ vide Spe. in ti. đ ceſſio. acti.
in. §. j. ⁊ q̄ſi ꝑ totū. ¶ In ea. glo. ibi clerici maiores
reputant̃. vult ḡ glo. ꝙ clerici dicant̃ potentiores
laicis. ⁊ h̄ tenuit Hoſt. rōne officij clericalis. dicēs
ꝙ cedens actiones ſuas clerico incidit in edictum
ne liceat potētiorib⁹. ⁊ ſic debet ꝑdere om̄e ius ꝓ
ut ibi dicit̃. Sed h̄ dictū nō placet Inn. nec Hoſti.
nec cōiter doc. ſequūtur. dicūt eñ ꝙ niſi cleric⁹ ha-
beat poteſtatē ꝯtra laicū nō reputat̃ potētior quo
ad materiā noſtrā. ⁊ requirit Hoſti. ꝙ habeat pote
ſtatē de iure ⁊ de facto. aľs ſecus. ponit exemplum
in magno comite q̄ habet feudū a ꝑlato paupere.

naꝫ licet de iure iſte ꝑlatus ſit maior. tñ in facto po
tius poteſt opprimi a comite q̄ȝ opprimere. vñ nō di
ceret̃ iſte potentior quo ad materiā noſtrā. ⁊ hanc
vltimā opi. ſequit̃ Spe. in ti. de ceſſio. acti. §. j. in. j.
colū. putarē tñ glo. poſſe ꝓcedere in epīs ſeu alijs
ꝑlatis habentib⁹ iuriſditionē ſpūalē ſuꝑ laicū ꝯtra
quē facta ē ceſſio. nam iſte ꝑlatus ꝓpter iuriſditio-
nem quā habet ſatis poteſt oñdere vultū terribilē
ſimplici laico. ⁊ facit ad h̄ qđ no. Bar. in. l. vnica.
C. de his qui potē. noīe. vbi ponit exemplū in ꝑla-
tis. ¶ In glo. ij. no. bñ iſtā glo. q̄ eſt ſatis bona et
plena in materia ſua. ⁊ videt̃ ꝯſimilis glo. in. l. ꝑ di
uerſas. C. māda. ⁊ in. l. ij. C. ne lice. potē. Sꝫ pleni
us melius ⁊ formalius attingendo materiā iſtā q̄ ē
quotidiana ⁊ difficilis diſtinguo. annectēdo opi.
doc. vtriuſq̄ȝ iuris. Cum ḡ querit̃ an teneat ceſſio
actionū diſtinguo ſic. ꝙ aut fit in vltima volūtate ⁊
tenet. vt in. l. nomē. ff. đ leg. iij. In h̄ tñ caſu diſtin
guit̃ ꝙ aut actio erat in iudiciū deducta ꝑ defūctuꝫ
et nō debet agere legatarius ſed heres. tñ omneꝫ
vtilitatē quā heres ꝯſequit̃ dꝫ legatario reſtituere
et ſi nihil ꝯſequit̃ nihil dabit. qꝛ videt̃ teſtator legā
do actionē legaſſe euentum illi⁹ iudicij. ⁊ ob h̄ ne
fiat colluſio ꝑ heredē pōt legatarius ſi vult aſſiſte-
re heredi in iudicio. vt habet̃ hodie in auc̃. nunc ſi
heres. C. de litigio. Si aūt actio nō erat in iudiciū
deducta poterit legatarius poſt ceſſionē ſibi factā
agere. vt ibi. ⁊ in. d. l. nomen. Si vero ceſſio fit in-
ter viuos. ⁊ tunc aut fit potentiori rōne officij ſeu
dignitatis ꝑcipue. ⁊ non valet ceſſio. ⁊ cedens dꝫ ꝑ
dere om̄e ius qđ habebat. ⁊ iſte eſt ꝓprius caſus.
l. ij. C. ne lice. potē. Aduerte tñ ad vnū notabile di
ctū Spe. qđ doc. nō ſolent allegare in ti. de ceſſi.
acti. §. j. ꝟ. qđ aūt dixi. vbi poſt Uin. dicit illud pro
cedere qñ fit potentiori malicioſe cā opprimēdi ad-
uerſariū. ſecus aūt ſi fieret ſibi bona fide. ar. in. l. q̄
ſtipendia. C. de ꝓcu. vbi militi pōt actio bona fide
cedi. Et mihi placet h̄ dictū. nam iura h̄ ꝓhibētia
fundarunt ſe ſuꝑ fraude. ⁊ ex ꝯiecturis poterit ap-
parere bona fides. pone eñ ꝙ actio mihi cōpetēs
erat oīno indubitata. vt quia aduerſarius de pla-
no confitebat̃ debitū. nec erat aliqua cōtētio. ⁊ ego
eram amicus illius potentioris ⁊ diuitis. nihil eñ
hoc caſu videt̃ ꝓhibere ceſſionē iſtius actōnis. ⁊ h̄
bene notabis. quia egregie limitat iſtā. l. ij. ⁊ glo.
iſtā. Si vero fit ceſſio potentiori non rōe officij ſeu
dignitatis. ſed eſt iſte potentior alio reſpectu. quia
forte nobilior vel ditior. ⁊ tunc ſi ceſſio fuit facta cā
mutandi iudiciū poteſt excludi ceſſionarius ꝑ ex-
ceptionē. vt in. l. pe. ⁊ qđ ibi no. ff. đ alie. iudi. mu.
Iſto tñ caſu nō ꝑdit̃ actio. ſed debet agere iſte qui
ceſſit. punit̃ tñ in hoc ſm vnā opi. ꝙ nō pōt ampli⁹
illam actionē alteri cedere. nec pōt in ea conſtitue-
re ꝓcuratorē. ſed tenet̃ ꝓſequi. ⁊ hoc videt̃ innue-
re tex. i. d. l. pe. ⁊ predicta firmat ibi Bar. qđ bene
notabis in practica. punit̃ etiā pena de qua in. l. fi.
e. ti. Si vero ceſſio fit nō potentiori. ⁊ tunc aut ē ceſ
ſio dubitata. ⁊ dicit̃ dubitata coīpꝰ ꝙ ē ī litigiū de-
ducta. qꝛ dubius ē euēt⁹. ⁊ nō pt̄ regulariter alteri
ꝯcedi. ⁊ cedēs incidit in vitiū litigioſi. vñ dꝫ puniri

ꝑut habeť in.l.ſi.C.ꝺ litigi.ꝛ ꝑ glo.iūcto tex.in.c.
eccľia.vt lit.pen.fallit ī caſibꝰ ibi enumeratis vt cā
donatōis ꝑpter nuptias ꝛc.q̄s cauſas enumerat
glo.in.ꝺ.c.eccľia.Sꝫ aduūte ad vnū.nā tex.ibi non
apit nec do.An.an illis caſibꝰ ibi enumeratis poſ-
ſit agere ceſſionarius.an debeat cedens ꝓſeq̄ vſq̃
ad finē.Sꝫ Inno.h̄ in q̄dā gloſella notāter ſentit
ꝙ ex q̄ actio ē ſemel in iudiciū deducta nūq̃ p̄t aliꝰ
ꝓſeq̄ etiaꝫ in caſibꝰ in q̄bꝰ p̄t fieri ceſſio.adducit.l.
q̃q̃.ff.de aq̄ plu.ar.ꝛ in auť.nūc ſi heres.ꝑalle.et
placet mihi h̄ dictū.iura tñ ꝑ eū allegata faciūt ī ar
gumētū.nā ſicut videmꝰ ꝙ actio litigioſa pōt lega-
ri in teſtamēto.ꝛ tñ ꝓſecutio dꝫ fieri ꝑ heredem.ita
dicamꝰ in alijs caſibꝰ p̄miſſis ꝙ ꝓſecutio debeat fi-
eri ꝑ ipm̄ cedentē.nō eñ dꝫ alterari iudiciū cū p̄iu
dicio aduerſarij.nā videmꝰ ꝙ ꝓcurator q̄ ſemel fu
it litē cōteſtatꝰ nō pōt ſine cā remoueri ꝑ dn̄m reſi-
ſtentē aduerſario.de q̄ vide tex.iūcta glo.in.c.ij.ꝺ
ꝓcu.li.vj.g̃ fortius nō pōt iſte actor aliā ꝓſus pſo
nā ſubſtituere in iudicio.agat g̃ ipē ꝛ cōmoditas ī
illis caſibꝰ ꝑtinebit ad ceſſionariū.ar.ī.ꝺ.auť.nūc
ſi heres.ꝛ no.bñ h̄ dictū. Si vero actio nō ē dubi-
tata.qꝛ nōdū ē in iudicio deducta.tūc regulariter
pōt cedi titulo donatōnis venditōis vel alio titulo
legitimo.vt ꝓbať.C.de heredi.vel acti.ven.in.l.
nomis venditio.ꝛ in.l.noīa.ff.e.cū ſi.ꝛ in.ꝺ.l.pe.
C.manda.ſi tñ p̄tenderet aliq̄ cā ꝛ eſſet ſimulata ñ
valeret ceſſio.ꝛ p̄ſumiť ſimulata ex certis cauſis.
Primo ex modicitate precij.vt h̄ in gl.ꝛ no.in.ꝺ.l.
penľ.Sꝫ ē dubiū difficile qñ p̄ciū dicať modicū vt
p̄ſumať fraus.nā Inno.h̄ ſentit ꝙ ad h̄ vt dicatur
vera venditio dꝫ eſſe tantū in p̄cio q̄ntū ē in actiōe
vñ dicit ꝙ actio p̄t inter laicos licite vēdi ꝛ emptor
p̄t agere vſq̃ ad quantitatē quā exburſauit.q̄ſi di
cat ꝙ ſi in actōe ſūt mille ꝛ iſte emit ꝑ q̄ngentis nō
pōt agere niſi vſq̃ ad q̄ngenta.ar.in.ꝺ.l.pe.ſed
Bar.in.ꝺ.l.penľ.magis late h̄ aſſumit.dicit eñ ꝙ
cōpetēs p̄ciū ē qꝺ remanet deductis expenſis ꝛ la-
bore q̄ ſiūt ꝑ recuperanda re.q̄ſi velit dicere ꝙ debet
haberi reſpectꝰ ad laborem quē ſuſtinebit iſte em-
ptor in recuperanda re.ꝛ ad expenſas q̄s ē facturꝰ.
et idē ſequiť Bal.in.l.ij.C.ne lice.potē.Et ſic vi-
denť cōiter iſti doc.ſentire ꝙ nō pōt actio emi ꝑ mi
nori p̄cio q̄̃ ſit in ea niſi habito reſpectu ad p̄dicta
ſed ego h̄ dictū ex toto nō approbo.nam minꝰ va-
let actio q̄̃ res ad quā dať.tñ ꝓpť dubiū euētū litis
cū poſſet ꝑdere cām etiā iuſtā ꝓpť iudicis defectuꝫ
tñ qꝛ debitor poſſit interim effici inops.ꝛ iō dixit
tex.no.in.l.minꝰ.ff.de re.iur.ꝙ minꝰ ē hr̄e actōnē
q̄̃ rē.ꝛ iō cū q̄s emat q̄ſi ſpem ꝛ euentū iudicij fu-
turi ridiculū eſt dicere ꝙ p̄ciū de neceſſitate dꝫ eſſe
tantū q̄ntū ē in actione.ꝛ ꝑ h̄ allego tibi Inno.in
c.in ciuitate.de vſur.vbi concludit ꝙ cū bona con-
ſciētia pōt quis emere actionē iam ortā tp̄e ꝯtractꝰ
etiā ꝑ minori p̄cio.qꝛ exponit ſe periculo.Iteꝫ vi-
de aliud ſiľe in tranſactione.nam q̄ñq̃ valet tranſ
actio lꝫ tranſigens videať leſus vltra dimidiā iuſti
p̄cij.qꝛ nō debet cōſiderari q̄ntū petiť.ſed q̄ntum
veriſiľr talis lis habito reſpectu ad dubitatōnem
cāe.ꝛ ad dubiū euentū litis.vt ē tex.no.in.l.lutiꝰ.

ff.ad trebel.no.doc.in.l.ij.C.de reſcin.vendi.ꝛ in
c.penul.ꝺ emp.ꝛ vendi.vñ ꝯcluderē ꝙ modicitas
p̄cij diciť habito reſpectu ad valorē actionis q̄ va-
lor debet ꝯſiderari habito reſpectu ad dubiū euen
tū litis ſm̄ ꝙ cauſa eſt clara vel dubia.Scd̄o p̄ſumi
tur ſimulatio qñ in ceſſione nō exprimiť titulus cō
tractus.vtputa qꝛ diciť in inſtrumēto ꝙ ceſſit actio
nē tali ꝛ nō diciť ex q̄ cauſa.ꝛ videť h̄ ꝓbari in.ꝺ.
l.ꝑ diuerſas.ꝛ tenēt cōiter doc.ibi.ꝛ Inno.h̄.Ter
tio p̄ſumiť ſimulatio ſm̄ Inno.h̄ ſi titulus ceſſiōis
nō poniť in p̄ncipio inſtrumenti.ſ; in medio vel in
fine.vtputa qꝛ diciť talis ceſſit actionē ſuā titio titu
lo donatōis.debet eñ ſm̄ Inno.p̄cedere titulꝰ in
ceſſionē.ꝛ ita recitando tranſeūt cōiter h̄ doc.Sed
tu vide glo.in.l.ij.C.ne lice.ꝓten.q̄ poſuit origi-
naliter iſtam opi.ſ; Bar.in.ꝺ.l.pe.recitat multos
doc.tenuiſſe ꝯtrariū quos ipē ſequiť.ꝛ dicit ꝙ plu
ries fuit iudicatū ꝙ iſta p̄poſteratio nō habeat vi-
tiare.ſatis eſt eñ ꝙ titulus ceſſionis ponať in in-
ſtrumēto.ꝛ ita nouiſſime firmauit Bal.in.ꝺ.l.ij.ꝛ
h̄ opi.mihi placet.quia regulariter in alijs diſpoſi
tionibus nō vitiat p̄poſteratō.vt in.l.p̄poſteri.C.
de teſta.ꝛ in.§.an̄ heredis.inſti.de lega.ꝛ in.c.pe.
de ꝯſťr.vti.vľ inuti.cū ſi.vñ Inno.debuit poſuiſſe
h̄ dictū ſimpľr ſecūdo glo.iuris ciuilis.Quarto ſi
mulatio p̄ſumiť qñ actio fuit ꝑ p̄te vēdita.ꝛ ꝑ par-
te donata.vt in.ꝺ.l.pe.Et no.h̄ ꝑ clauſula que ſo-
let apponi in contractu.nam ꝯſtituto certo precio
ſolet adijci ꝙ illud qꝺ plus valet donauit ꝛc.nā ex
h̄ inſurgit p̄ſūptio ſiľatōis.nō intelligas in oī ꝯtcu
ſ; in ceſſiōe actōis q̄ ē odioſa cū ſoleat fieri in p̄iudi
ciū aduerſe p̄tis.ꝛ iſto caſu admittiť ceſſionarius
vſq̃ ad quātitatem quā exburſauit.in reliqua v̄o
p̄te q̄ diciť donata neuter admittiť.ſ; ꝑdiť actio in
ea p̄te.vt in.ꝺ.l.pe.C.manda.Quinto p̄ſumiť ſi-
mulatio qñ actio fuit pure vendita.ꝛ venditor fate
tur ſe recepiſſe p̄ciū ꝺ numeratōne tñ p̄cij nō ꝯſtat
hāc p̄tē firmauit q̄dā gl.in.ꝺ.l.pe.ꝛ ſeq̄ť ibi Bar.
et multi alij.ꝛ ita ipē ꝯſuluit.ꝛ ī iudicio fuit obtētū
Sꝫ bal.i.l.ij.C.ne lice.potē.dic̄ hāc opi.ꝓcedē qñ
actio fuit ꝑ p̄te donata ꝛ ꝑ p̄te vēdita.nā ſi ñ ꝯſtat
ꝺ numeratōe p̄tis vēdite p̄ſumiť ſimľatio etiā ī illa
p̄te.ꝛ ſic intelligit illā.l.pe.Si aūt actio fuit ex toto
vendita cōfeſſio receptionis p̄cij non ꝓbat ſimula
tionem.imo ꝓbat numerationē.ꝛ dicit ꝙ aduoca-
ti Florentini tenebāt iſtam p̄tē.fateť tñ ꝙ ſm̄ opi.
Bar.fuit pluries iudicatū.ꝛ placet mihi iſta opi.
Bar.qꝛ in iſtis odioſis de facili p̄ſumimꝰ ſimulatō
nē.vt patet ex p̄dictis.Itē qꝛ tex.in.ꝺ.l.pe.ſimpľr
videť req̄rere numeratōem.Sexto dubitať in do
natōne actōis qñ donator dicit ſecedere ꝑpter me
rita ꝛ ſuitia donatarij.nūq̄d ſit opꝰ vt ꝓbenť illa
ſuitia ad h̄ vt valeat ceſſio.dubitatōis rōē.qꝛ ſi va
let ceſſio actōis ſine titulo ꝯtractꝰ.vt.ſ̄.dixi.g̃ nō ē
ſtandū v̄bis donatoꝛ ſuꝑ meritis ꝛ ſeruitijs.ar.ī
l.ſi forte.ff.de caſtrē.pecu.Bar.in h̄ caſu videtur
dubitaſſe.ꝛ ꝯſuluit vt in donatōe dicať ꝙ ex mera
liberalitate donauit.tūc eñ indubie valet ceſſio qꝛ
ſola liberalitas habeť ꝑ cā ꝯtractus.vt in.ꝺ.l.per
diuerſas.facit.c.j.de dona.Bal.tñ in.ꝺ.l.indubi-

tāter.tenet etiā ī priori caſu valē ceſſionē.q2 ius re quirit ſolā expſſionē cāe ꝯcr9.nō aūt ē opus vt pro bet̄ cauſa cauſe.nā dicēdo ꝙ donat ꝑpter ſuitia ſa tis explicat̄ cā cōtract9.ſ.ipa donatio.ſeruitia vero ſunt cā donatōis.⁊ hāc opi.ſeq̄r.ar.opti.in.l.j.C. de fal.cā adiec.lega.vbi patet ꝙ ꝑſuppoſito ꝙ ſerui tia nō emanauerint.tñ videt̄ q̄s velle donare ꝑ il‑ ꝟba.⁊ facit.l.cū q̄s.§.codicillis.de le.iij.⁊ facit qđ no.in.c.fi.de ſucceſ.ab inteſ.p̄dicta.ſ.vt ꝑſumat̄ ſi‑ mulatio ex cauſis p̄dictis fallūt in caſib9 ꝯtentis.i d.l.pe.in quib9 nō ꝑſumit̄ ſimulatio. vtputa ſi in‑ ter coheredes eſt facta ceſſio vel qñ fuit facta credi‑ tori inſolutū.vel cū poſſeſſor recipit poſſeſſionē ꝓ munimine rei ſue.puta q2 dom9 tua minat̄ ruinā domui mee.ego timēs emo oē ius qđ tu habes in iſta domo. Itē qñ fit int̄ legatarioſ ⁊ fideicōmiſſari os.vł qñ heres cedit actionē legatario.iſti ſūt caſ9 quos exprimit tex.i.d.l.penł.quos declara.vt ple nius ibi no.⁊ ſentit ibi Bar.idē eſſe in oī alio caſu in quo euitat̄ ꝑſumptio redēptionis litiū.⁊ ideo di cit ꝙ ſi ſocij ꝯtrahendo ſeu diſſoluendo ſocietatē ceduīt ſibi adinuicē aliq̄s actiones non dꝫ ꝑſumi ſi‑ mulatio ex cauſis p̄dictis.ar.in.l.j.ij.⁊.iij.ff.ꝓ ſo‑ cio.nam cā ſocietatis excludit ꝑſumptionē ſimula‑ tionis.⁊ idē dicēdū in cōſilib9 caſib9 qđ no. vnum tñ non eſt omittendū.nā Inno.h formāt tacite q̄‑ ſtionē.nūquid ſnia lata ꝯtra cedentē ſeu alienātē rem in aliū dꝫ mandari executioni ſup illa re ꝯtra tertiū poſſidentē.⁊ p̄mo videt̄ ſentire ꝙ ſic.q2 ipu‑ tandū eſt illi q̄ accepit rem in cōtrouerſiā deductā et dicit h ꝓcedere etiā in caſib9 in q̄b9 licite alienat̄ res litigioſa de quib9 ꝑ glo.in.d.c.eccleſia.ſed po‑ ſtea Inno.firmat ꝯtrariā opi.dicēs ꝙ ſnia dꝫ man dari executōi ꝯ iſtū litigantē in eſtimatōe ſic obſer uat̄ ꝯ iſtū q̄ ſe obtulit liti.l.is q̄ obtulit.ff.đ rei vē. ⁊ cū h dicto trāſeūt cōit̄ doc.h.Sꝫ Bar.tenuit ꝯ‑ riū in.l.fi.C.đ litigi.⁊ pleni9 in.l.creditores. C.de pig.vbi diſtinguit inter cetera.⁊ bñ iudicio meo.ꝙ aut res in aliū tranſlata nō poterat alienari obſtā‑ te litigio.⁊ tūc pōt fieri executio in iſta re etiā ꝯtra tertiū.q2 illa alienatio non valuit.vt in.d.l.fi. Aut poterat fieri alienatio.puta q2 nō agebat̄ de dñio rei.vel fuit facta in caſib9 a iure ꝯceſſis.⁊ tūc opor‑ tet ꝙ inſtituat̄ nouū iudiciū ꝯtra tertiū ad h vt ſnia habeat executionē in illa re.⁊ de h dicēdū.vt pleni us ibi no. ¶ In gl.in verbo iactura.in fi.no.glo.⁊ idē no.in.l.j.C.ne lice.poten. Itē dicit ꝙ non ſuffi cit q̄ðlibet officiū ad h.vt q̄s incidat in illud edictū C.ne lice.poten.vt ꝓbat̄ in.l.ij.C.đ aduo.diuer. iudi.vbi patet ꝙ decurio pōt eſſe aduocat9.⁊ ſic p̄t patrociniū impendere litigatorib9.intelligit̄ eñ ī h̄ñtib9 magnū officiū puta merū vel mixtū imperi um.vt no.in.l.pe.ff.de ali.mu.iudi.⁊ in.l.j.C.ne lice.potē. Et debes ſcire ꝙ etiā iſti potentiores dñt puniri q̄ litigatorib9 impendūt aliquē fauorē ſeu patrocinium.vt in.d.l.j. ¶ In glo.fi.no.ſingula riter iſtam glo.que apte videtur concludere ꝙ cle‑ ricus nunq̄ꝫ debet recipe ceſſionem a laico.ſiue ti tulo lucratiuo.ſiue onoroſo ⁊ ꝙ ſemp debet ꝑſumi ceſſio ſibi facta in fraudē ⁊ cā auaricie.⁊ nō tradas obliuioni hāc glo.⁊ videt̄ Io.an.eā ſeq̄ in.q̄dā gl. quā ponit ſup tex.dū remittit ſe ad iſtā glo.an vale at ceſſio facta clerico. Ego puto hāc glo.ꝓcedere ī ti.oneroſo.nā ē quoddā gen9 mercimonij emere actionē.clerico aūt ꝓhibet̄ negociatio rerū.vt ī.c. fornicari.alle.in glo.fortius dꝫ ꝓhiberi illa nego‑ ciatio litigioꝝ.ar.bo.in.c.vnico.de ſindi.⁊ h in fi. dū vocat vitiū cupiditatis.⁊ ob h forte dixit h In no.ꝙ inter laicos pōt fieri emptio actonis.q̄ſi ſec9 in clerico.puto tñ ꝙ ceſſante alia fraude teneret vē ditio.ꝟ poſſet ꝯ clericū excipi ac etiā de iuris ꝯtra‑ uentōe puniri. Si aūt ceſſio fieret clerico vel eccłie titulo donatōis.tūc credo ꝙ ſi fiat bona fide tenet nā nō reperio ꝓhibitū q̄n iura ſua q̄s poſſit dona‑ re clerico vel eccłie.nec repio cautū ꝙ in clerico vel eccłia debeat h caſu ꝑſumi fraus.⁊ videt̄ hāc ꝑtem tenere Spe.poſt aliq̄s in ti.de ceſſi.⁊ acti.§.j.in ꝟ. q̄rto ꝑſumit̄. Ad iſtū tex.faciliter pōt r̄ñderi.nā h fiebat in fraudē cā mutādi iudiciū.⁊ ſic cleric9 tra‑ heret reū ad ſuū forū.vñ pōdera lr̄am in fine q̄ nō mandat oēs clericos ob h cōpeſci.ꝟ memoratos. Itē pondera lr̄am ibi a ꝑſūptōe hmōi.refert eñ ſe ad caſū narratū in p̄n.ex cōiecturis tñ poterit ꝑ‑ ſumi an ceſſio fiat clerico vel eccłie cā iudicij mutan di.⁊ ꝑſertim in vltima volūtate ē admittendum vt ceſſio poſſit fieri clerico vel eccłie.q2 non dꝫ ꝑſumi fraus in vltima volūtate.q2 nemo ꝑſumit̄ imemor ſue ſalutis.j.q.vij.ſancim9.facit.l.nomē.de le.iij. vbi indiſtincte valet ceſſio facta in vltima volūtate quia nō ꝑſumitur fraus.

¶ De arbitris. Rica.

¶ Rubrica iſta ꝯtinuat̄ ad p̄cedētes rubricas h or dine Supra viſū ē đ p̄paratorijs iudicioꝝ.merito de ipis iudicijs erat vidēdū.ꝟ q2 arbitria ſūt reda‑ cta ad inſtar iudicioꝝ.vt.l.j.ff.đ arbi.p̄miſit ꝯpila‑ tor iſtā rubricā.ita cōit̄ ꝯtinuat̄.q̄ cōtinuatio mihi nō multū placet.q2 ſm̄ h debuiſſet iſta Rica ſeq̄ ti‑ tulū đ iudicijs.cū iudicia ſint digniora.⁊ id qđ ē re dactū ad iſtar dꝫ ſeq̄.ar.ī regła acceſſoriū.đ re.iur. li.vj.tñ ī.C.⁊.ff.ſuat̄ iſte ordo.nā p̄mittit̄ ibi titul9 de arbitris ⁊ poſtea ſeq̄t̄ đ iudi.vñ ego ꝯpetētius ꝯtinuarē ſic. Supra viſū ē đ officijs diuerſoꝝ iudi cū tā ordinarioꝝ q̄ꝫ delegatoꝝ.⁊ đ q̄buſdā alijs ī q̄‑ bus ꝑ officiū iudicis verſat̄.ſed q2 arbitri ſūt q̄dā‑ modo iudices cū aſſumant̄ ad ꝯtentiones ſedādas merito p9 tractatū de officijs iudicū poſuit ī fi.libri tractatū đ arbi.ī q̄ tractat̄ đ officio ipoꝝ arbitroꝝ.⁊ ī q̄b9 ꝑtās eoꝝ verſat̄.⁊ q̄d ſit arbitriū.dic vt no.ꝑ Inn.et alios in.c.q̄ntauallis.de iureiuran.⁊c.

Fine et infra. Breue eſt et ꝑ alia verba pōt generalius ſic ſum‑ mari. Arbitri ſunt ī diſpari nume‑ ro aſſumendi.⁊ eis diſcordantib9 ſtat̄ ſnie maioris ꝑtis.h.d. ¶ No. p̄mo ibi ex cōplacito ꝙ cōpromiſſum dꝫ ꝓcedere ex libera voluntate cōpromittentiū.nō eñ debent partes compelli ad compromittēdū.nec etiā pōt arbiter cōpelli ad acceptandū.ſed poſtq̄ꝫ accepta‑ uit cōpellit̄ ꝓnunciare.vt in.l.iij.ff.de arbi. Eſt q̄ a principio cōpromiſſum liberū tā ex ꝑte ꝑtium q̄ꝫ